

वृद्धर्मप्रकाश m. der ausführliche (वृत्त्) Dharmaprakāṣa Verz. d. B. H. No. 1403.

वृद्धल (वृत् + ल) ein grosser Pflug, = कल्ल Taik. 2, 9, 2.

वृद्धारावली f. die ausführliche (वृत्त्) Hārāvall (ein Wörterbuch) Verz. d. Oxf. H. 182, b, 40.

वृद्धारति m. der ausführliche (वृत्त्) Hārta Ind. St. 1, 233.

वृद्धमात्रि m. der ausführliche (वृत्त्) Hemādri Verz. d. B. H. No. 1403.

वृद्धनी (वृत् + धनि) f. N. pr. eines Flusses (die Lauttönende) MBu. 6, 339 (nach der Lesart der ed. Bomb.).

वृद्धल (वृत् + वल) m. N. pr. eines Fürsten von Koçala MBu. 1, 6985. 2, 1075. HARIV. 830. Verz. d. Oxf. H. 49, a, 28. VP. 387. Buig. P. 9, 12, 8. 9. eines späteren Fürsten, eines Sohnes des Devabhāga, 24, 39. — Vgl. वार्द्धल.

वृद्धिज (वृत् + वीज) 1) adj. grossen oder vielen Samen habend. — 2) m. Spondias mangifera ÇARDAK. im ÇKDr.

वृद्धकृत्पति m. der ausführliche (वृत्त्) Brhaspati (als Gesetzgeber) Verz. d. Oxf. H. 356, a, 29. Ind. St. 1, 233.

वृद्धन् (वृत् + वृ) m. N. pr. eines Enkels Brahman's MBu. 3, 14123.

वृद्धसोत्तराखण्ड (वृत् + वृ) m. Titel einer Abtheilung im Skandapurāṇa Verz. d. Oxf. H. No. 126.

वृद्धद्वारिका (वृत् + द्वार) f. Bein. der Durgā ÇABDAM. im ÇKDr.

वृद्धप (वृत् + प) m. N. pr. eines der Söhne des 9ten Manu MĀRK. P. 94, 9.

वृद्धानु (वृत् + भानु) 1) adj. hellglänzend: Agni RV. 1, 27, 12. 36, 15. 10, 140, 1. LĀṬ. 1, 4, 2. Indra RV. 8, 78, 2. — 2) m. a) Feuer, der Gott des Feuers AK. 1, 1, 2, 50. H. 1097. HALĀ. 1, 64. Bez. eines best. Agni MBu. 3, 14184. eines Sohnes des Himmels 1, 42. — b) m. N. pr. eines Sohnes des Sattrājāṇa und einer Manifestation Viṣṇu's Buig. P. 8, 13, 36. — c) N. pr. eines Fürsten VP. 443. Buig. P. 9, 23, 10.

वृद्धास (वृत् + भास) 1) adj. hellstrahlend. — 2) m. N. pr. eines Enkels Brahman's MBu. 3, 14123. — 3) f. श्री N. pr. einer Tochter des Sonnengottes und Gemahlin des Agni Bhānu MBu. 3, 14184.

वृद्धम m. der ausführliche (वृत्त्) Jama (als Gesetzgeber) Verz. d. Oxf. H. 279, a, 22. 356, a, 23. Ind. St. 1, 233.

वृद्ध्याप्तवत्त्व m. der ausführliche (वृत्त्) Jāgñavalkja Verz. d. Oxf. H. 256, a, 24. Ind. St. 1, 234.

वृद्ध्यात्रा (वृत् + पा) f. Titel einer Schrift des Varāhamihira COLEBR. Misc. Ess. II, 478.

वृद्ध्या (वृत् + र्या) m. N. pr. eines Fürsten Buig. P. 9, 12, 9. — — Vgl. वृद्ध्या.

1. वृद्धयै (वृत् + रय) adj. einen gewaltigen Wagen habend (SĀ.) RV. 5, 80, 2.

2. वृद्धय (wie eben) 1) m. proparox. N. pr. eines Mannes RV. 1, 36, 18. 10, 49, 6. neben Kaçjapa (Kāçjapa ed. Bomb.), Añgiras, Varāka und Prāṇa MBu. 3, 14164. durch वासिष्ठ vom Schol. in der ed. Bomb. erklärt. N. pr. eines Fürsten MAITRA. Up. COLEBR. Misc. Ess. I, 78. MBu.

1, 228. 2655. 7, 2281. 12, 1797. von Māgadha 1, 2363. वाल्कि 7001.

मृद् 12, 924. fgg. 981. eines Fürsten der Videha und eines Sohnes des Devarāta R. 1, 71, 6 (73, 5. 6 GORR.). Buig. P. 9, 13, 15. des Vasu Uparikara HARIV. 1805. 1807. 6398. Buig. P. 9, 22, 5. 6. VP. 435. des Tigma (Timi, Tigmātman) 462. Buig. P. 9, 22, 41. Verz. d. Oxf. H. 40, b, 19. des Bhadraratha (Prthulāksha) VP. 443. Buig. P. 9, 23, 10. des Çaçadharman, eines Maurja, VP. 470. Buig. P. 12, 1, 14. HALL in der Einl. zu VĀSAY. 33. Nach ÇKDr. und WILSON m. Bein. Indra's; Opfergeräth (यज्ञपात्र); ein best. Mantra; ein Theil des Sāmaveda. — 2) f. श्री N. pr. eines Flusses HARIV. LANGL. I, 308. — Vgl. वार्द्धय, वार्द्धयि.

वृद्धयि (वृत् + र) adj. reichlichen Besitz habend: Vāju RV. 6, 49, 4.

वृद्धवत् (वृत् + र) adj. laut dröhnend VS. 8, 22.

वृद्धास (वृत् + रास) m. N. pr. eines Fürsten VP. 463. Buig. P. 9, 12, 12.

वृद्धासमातप (वृत् + रा) Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 292, b, 4.

वृद्धाविन् (वृत् + र) 1) adj. laut schreiend. — 2) m. eine kleine Eulenart RĪGĀN. im ÇKDr.

वृद्धि adj. = वृद्धयि, von Indra RV. 1, 37, 1.

वृद्धूप (वृत् + रूप) m. N. pr. eines Marut HARIV. 11347.

वृद्धेण (वृत् + रेण) adj. dichten Staub aufregend RV. 6, 18, 2.

वृद्धोम (वृत् + रोम) N. pr. einer Oortlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 1. ०पृ 340, a, 11.

वृद्धत् 1) adj. derjenige, welchem das Brhat Sāman zugeeignet ist (MAHIDR.) VS. 7, 22. — 2) f. ०दतो N. pr. eines Flusses MBu. 6, 337. 339 (VP. 184). an der zweiten Stelle वृद्धनी ed. Bomb.

वृद्धयत् (वृत् + व) adj. hochkräftig, sehr lebenskräftig oder hochwüchsig: Agni TS. 1, 3, 10, 2. Marut LĀṬ. 1, 4, 1, 5.

वृद्धत्क (वृत् + वत्क) m. eine Art Lodhra (पट्टिकालोद्य) RĪGĀN. im ÇKDr.

वृद्धसिष्ठ m. der ausführliche (वृत्त्) Vasishṭha Verz. d. Oxf. H. 356, a, 25. Ind. St. 1, 234.

वृद्धसु (वृत् + वसु) m. N. pr. eines Mannes VAṆÇABH. des SV. in Ind. St. 4, 374. eines Fürsten VP. 432.

वृद्धात (वृत् + वात) m. eine best. Pflanze, = यश्मरीकर RATNAM. im ÇKDr.

वृद्धादिन् (वृत् + वा) adj. grosssprechend, Grosssprecher MBu. 3, 13037.

वृद्धारणी (वृत् + वा) f. eine best. Pflanze, = महेन्द्रवारणी RĪGĀN. im ÇKDr.

वृद्धासिष्ठ n. der ausführliche (वृत्त्) Vāsishṭha Verz. d. B. H. No. 967.

वृद्धिवाक्पल (वृत् + वि - प) Titel einer Schrift des Varāhamihira COLEBR. Misc. Ess. II, 478.

वृद्धिन् m. der ausführliche (वृत्त्) Viṣṇu (als Gesetzgeber) Verz. d. Oxf. H. 356, a, 28. Ind. St. 1, 234.

वृद्ध्यास m. der ausführliche (वृत्त्) Vjāsa Verz. d. Oxf. H. 356, a, 30. Ind. St. 1, 234.